

Talepapir

Arrangement: Samråd K

Hvornår: 31. januar 2017

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

16. januar 2017

Sags nr. 2017 - 847
Akt-id 181096

DET TALTE ORD GÆLDER

Spørgsmål K

Ministeren bedes redegøre for, om regeringen påtænker at iværksætte initiativer, ændre eller tydeliggøre reglerne eller på anden måde sikre, at offentligt ansatte møder borgerne på en hensigtsmæssig, respektfuld måde, herunder giver hånd til modsatte køn i de tilfælde, hvor det forekommer naturligt.

Tekst:

- Vi *står* over for en væsentlig problemstilling.
- Ikke mindst derfor skal jeg benytte lejligheden til at takke for spørgsmålene.
- Og derfor skal jeg naturligvis tilslutte mig ordene fra justitsministeren
- For jeg ved, at der fortsat *er* væsentlige kræfter i Danmark – her i Folketinget – som har den holdning, at integration handler om gensidig tilpasning.
- Altså som helt overordnet mener, at både indvandrere og danskere må bøje sig lidt mod hinanden.
- Det *er* jeg *lodret* uenig i.
- Jeg skal derfor gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt:

- Integration er *ikke* et spørgsmål om, at alle skal give sig lidt.
- Det er et spørgsmål om, at når man kommer til Danmark, så tager man Danmark til sig med det værdisæt, og den kultur, *vi* har her.
- Til det hører et fundament af frihedsrettigheder. Hvor kvinder og mænd – piger og drenge er lige meget værd. Hvor man kan tro præcis, det man vil. Man kan sige præcis det man vil. Man kan også tegne, hvad man vil her.
- Tro er i det hele taget en privat sag. Ikke noget man pådutter andre.
- Jeg ved som sagt godt, at det ikke altid er et synspunkt, vi deler her i Folketinget – for ellers ville man vel ikke i landets næststørste oppositionsparti have valgt at opstille den person [Asmaa Abdol-Hamid], som har givet anledning til spørgsmål J som kandidat til Folketinget for nogle år siden.
- Vel vidende at hun var talsperson for 11 muslimske organisationer, som *ikke* mener, at man må tegne, hvad man vil. *Og* som derfor meldte Jyllands-Posten for blasfemi og racediskrimination, fordi avisen publicerede de berømte tegninger af profeten Muhammed.

- Vel vidende at hun var på koranskole i en lille by i Yemen. Hvor man næppe får ret meget med sig hjem, som kan bruges i et moderne, demokratisk samfund.
- Vel vidende at hun insisterer på at klæde sig på en måde, som signalerer, at man ikke vil Danmark.
- Og ja - vel vidende at hun *ikke* ønskede at give hånd til mænd. Med henvisning til sin religiøse overbevisning.

[Vedr. ansættelse i offentlig tjeneste]

- Princippet om, at man tager Danmark til sig, bør ikke mindst gælde, hvis man er ansat i offentlig tjeneste.
- For danske myndigheder *skal* selvfølgelig fremstå og agere under respekt for danske normer og værdier – anstændighed, lighed og respekt. *Og* under hensyntagen til danske traditioner.
- For det at give håndtryk i mødet med andre mennesker *udgør* unægtelig en indgroet del af vestlig og dermed af dansk kultur.
- At personer ikke *vil* hilse med håndtryk sætter derfor spørgsmålstegn ikke bare ved deres neutralitet og respekt for danske traditioner – men faktisk ved *hele* de pågældendes ønske om at være en del af Danmark.

- Jeg bliver derfor harm, *hver gang* jeg hører, at offentligt ansatte ikke vil give hånd af religiøse grunde.

[Kønsproblematik]

- Og min harme stopper ikke her.
- For vi ved jo allesammen godt, at mange af de sager med offentligt ansatte, som har foranlediget diskussionen, *er* sager, hvor nogle muslimer mener, at deres religion foreskriver forskelsbehandling af mænd og kvinder ved, at der kun gives hånd til det ene køn.
- For paradoksalt nok - har vi jo - i nogle af de her sager at gøre med personer, der kræver *ligebehandling*, mens de selv *forskelsbehandler* kvinder og mænd på det groveste.
- Og vi skal selvfølgelig *aldrig* acceptere, at mænd og kvinder forskelsbehandles. Og heller ikke i lighedens navn.

[Vedr. evt. tiltag]

- Jeg er derfor glad for at kunne konstatere, at regeringen og Dansk Folkeparti er enige i målsætningen:
- I situationer, hvor det er naturligt at give hånd, *giver* man hånd. Til *begge* køn. *Uanset* hvad religiøse og kulturelle traditioner foreskriver.
- Regeringen mener dog ikke, at ny lovgivning er den rette vej frem.

- Det mener vi ikke, fordi vi synes, at lokale problemer bedst løses lokalt.
- Men justitsministeren og jeg har netop i vores redegørelser givet klart udtryk for *regeringens* holdning til spørgsmålet.

[Tiltag generelt]

- Manglende vilje til at give hånd er jo desværre kun et symptom på problemer med årtiers dårlig integration og parallelsamfund. For det her handler *også* om at få gjort op med parallelsamfund. Men det er et langt, sejt træk.....
- Og jeg mener ligeså godt, vi kan sige det, som det er: Jo, færre flygtninge og indvandrere med ikke-vestlig baggrund, som kommer, desto bedre er mulighederne for at modvirke parallelsamfund og sikre sammenhængskraft.
- Vi har derfor også indtil videre gennemført 40 stramninger på udlændingeområdet siden valget – og heldigvis sammen med Dansk Folkeparti.
- Stramninger, som bl.a. har tilbagerullet de lempelser af udlændingepolitikken, som Socialdemokratiet gennemførte, da de havde regeringsmagten.

- Og regeringen vil forstærke den stramme, konsekvente og realistiske udlændingepolitik.
- Med finansloven for 2017 blev der taget nye, væsentlige skridt.
- For eksempel vil der blive indført en såkaldt ”nødbremse” i udlændingeloven, så vi i en krisesituation kan afvise asylansøgere ved grænsen.
- Og der vil blive gennemført en ændring af reglerne for permanent ophold, så der fremover stilles højere krav til flygtninge og indvandreres evne og vilje til at integrere sig i det danske samfund.
- Regeringens fokus ligger ikke kun på at gøre det mindre attraktivt at søge mod Danmark. For vi skal *også* stille langt flere krav til dem, der, der er kommet.
- Først og fremmest er det vigtigt at få flere i arbejde.
- For det er kun rimeligt, at man så hurtigt som muligt giver et bidrag til det danske samfund, når man er her.
- Og her må religion aldrig står i vejen og blive en undskyldning for ikke at bidrage – for ikke at ville tage et job.
- Tværtimod er det helt afgørende for den enkeltes integration i det danske samfund, at man kommer ud på

en arbejdsplads og møder danskerne, det danske sprog, danske normer og værdier.

- Det gælder uanset hvilket køn man har, hvilken kultur man kommer fra, og hvilken religion man tilhører.
- Derudover ændrer vi *tilgangen* til integration. Sammen med KL og arbejdsmarkedets parter har vi indgået to aftaler om integration, som gør integrationsindsatsen langt mere beskæftigelsesrettet – med fokus på det vi ved der virker: Ophold på virksomhederne.
- Alle skal nu som udgangspunkt mødes som jobparate. Og alle skal ud på en virksomhed senest 1 måned efter, man er meddelt asyl – og gerne tidligere. Det handler jo om, at alle skal yde sit bidrag. Men det handler også om, at alle skal ud at være del af det samfund, hvor man mødes med – og er nødt til at indordne sig – de værdier og normer, som er afgørende for os danskere.

[Afslutning]

- For integration må *aldrig* bliver et spørgsmål om, at danskere og indvandrere burde finde hinanden sådan lidt på midten - men derimod om, at de, der kommer hertil, tager Danmark til sig.
- Med de værdier og traditioner, *vi* har.